

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Миколаїв

28 березня 2024 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ в Херсонській області підполковник юстиції Чистіков Артем Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного 16.01.2023 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023230000000033 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

ТАНЦЮРЕНКО Катерині Олегівні, 15.10.1985 року народження, українці, громадянці України, уродженці м. Нитва Пермської області російської федерації, зареєстрованої та проживаючої (за останнім відомим місцем) за адресою: м. Херсон, вул. Олешківська, 18, яка не є депутатом ради будь-якого рівня, раніше не судимої,

про те, що вона підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, – умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням та/або окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинені громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації чи підтримки рішень та/або дій держави-агресора, збройних формувань та/або окупаційної адміністрації держави-агресора.

Танцюренко К.О. підозрюється за наступних обставин:

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі - ООН).

До складу ООН входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць. а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної

організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями - № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН: № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Відповідно до статей 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) (далі – Резолюція 3314, однією з мов підписання Резолюції) визначено поняття та ознаки агресії:

Стаття 1 «Агрессией является применение вооруженной силы государством против суверенитета, территориальной неприкосновенности или политической независимости другого государства, или каким-либо другим образом, несовместимым с Уставом Организации Объединенных Наций, как это установлено в настоящем определении».

Стаття 2 «Применение вооруженной силы государством первым в нарушение Устава является *prima facie* свидетельством акта агрессии».

Відповідно до статті 3 вищевказаної Резолюції 3314: «Любое из следующих действий, независимо от объявления войны, с учетом и в соответствии с положениями статьи 2, будет квалифицироваться в качестве акта агрессии:

а) вторжение или нападение вооруженных сил государства на территорию другого государства или любая военная оккупация, какой бы временный характер она ни носила, являющаяся результатом такого вторжения или нападения, или любая аннексия с применением силы территории другого государства или части ее;

б) бомбардировка вооруженными силами государства территории другого государства или применение любого оружия государством против территории другого государства;

с) блокада портов или берегов государства вооруженными силами другого государства;

д) нападение вооруженными силами государства на сухопутные, морские или воздушные силы, или морские и воздушные флоты другого государства;

e) применение вооруженных сил одного государства, находящихся на территории другого государства по соглашению с принимающим государством, в нарушение условий, предусмотренных в соглашении, или любое продолжение их пребывания на такой территории по прекращению действия соглашения;

f) действие государства, позволяющего, чтобы его территория, которую оно предоставило в распоряжение другого государства, использовалась этим другим государством для совершения акта агрессии против третьего государства;

g) засылка государством или от имени государства вооруженных банд, групп, иррегулярных сил или наемников, которые осуществляют акты применения вооруженной силы против другого государства, носящие столь серьезный характер, что это равносильно перечисленным выше актам, или его значительное участие в них».

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98- ВР та федеральним законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2-3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Також Договором між Україною та російською федерацією відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований російською федерацією 22 квітня 2004 року), територія України визнана іншою стороною договору.

Згідно з статтями 1-2, 73, 132-134 Конституції України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України. Територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і

децентралізації у здійсненні державної влади. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (далі - РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Отже, з урахуванням вищевикладених норм міжнародного гуманітарного та національного права на території України розпочався збройний конфлікт внаслідок акту агресії рф при наступних обставинах.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент рф, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади рф, діючи всупереч вимогам п. п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів зс рф на територію України.

22 лютого 2022 року президент російської федерації направив до ради федерації звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині президент російської федерації оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

У подальшому збройні сили рф, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, вторглись на територію України шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно увійшли на територію України через державні кордони України в Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією при цьому нанесли ракетно-бомбові удари по військовим і цивільним об'єктам України, а також ввели на територію суверенної держави війська країни-агресора.

З метою протидії збройній агресії рф 24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», на підставі пропозицій Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного

стану» введено в Україні воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-IX.

У подальшому воєнний стан в Україні неодноразово продовжувався, востаннє Указом Президента України від 05.02.2024 № 49/2024 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», який затверджено Законом України від 06.02.2024 за № 3564-IX, яким продовжено дію воєнного стану з 05 години 30 хвилин 14 лютого 2024 строком на 90 діб.

Таким чином, з 24.02.2022 і по цей день дії рф проти України підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому такі дії слід кваліфікувати саме як акт агресії рф проти України.

Крім того, невстановленими представниками збройних формувань російської федерації, які 03.03.2022 незаконно вторглись у м. Херсон та частину Херсонської області та фактично здійснили її окупацію, згідно положень Гаазької Конвенції 1907, вчиняються дії по усуненню законних органів влади України, що діють на вказаних територіях, з метою повалення і захоплення влади на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована російською федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Враховуючи викладене, представниками збройних формувань та окупаційної адміністрації російської федерації здійснюються дії, направлені на створення незаконних органів та установ на окупованих територіях Херсонської області.

Так, з метою організації розрахунково-касових операції як готівкових так безготівкових, фінансового обслуговування незаконно створених на окупованій території підприємств, установ та організацій, у тому числі, які входять у структуру окупаційної адміністрації, а також з метою інтеграції в російський економічний простір окупованої території Херсонської області, створення так званої «рубльової зони», невстановленими представниками російської федерації прийнято рішення щодо відкриття відділень банків у м. Херсоні, у тому числі ТОВ «Комерційний Банк «Міжнародний Розрахунковий Банк», який зареєстрований в Республіці Південна Осетія за адресою: місто Цхінвал, вул. Сталіна, 20 (реєстраційний номер 1159800030409) та фактично підконтрольний органам влади російської федерації, зокрема відкриття філіалу № 4 вищевказаного ТОВ «Комерційного Банку «Міжнародний Розрахунковий Банк» (мовою оригіналу (російською) – «филиал № 4 общества с ограниченной ответственностью «Комерческого Банка «Международный расчетный банк» на території тимчасово окупованого м. Херсону в приміщенні АТ «Ощадбанк» за адресою: вул. Чорноморська, 29А.

Для забезпечення доступності послуг ТОВ «Комерційного Банку «Міжнародний Розрахунковий Банк» на території м. Херсон, невстановленими особами з числа представників окупаційної влади російської федерації прийнято рішення щодо відкриття додаткового офісу № 1 філіалу № 4 ТОВ «Комерційного Банку «Міжнародний Розрахунковий Банк» за адресою: м. Херсон, вул. Суворова, 26.

З метою інтеграції в російський економічний простір окупованої території Херсонської області, а також забезпечення належної організації роботи та офісу № 1 філіалу № 4 ТОВ «Комерційного Банку «Міжнародний Розрахунковий Банк», невстановленими у ході проведення досудового розслідування особами з числа представників окупаційної влади країни-агресора Танцюренко Катерині Олегівні, яка мала досвід роботи у банківській сфері, запропоновано зайняти посаду керівника вищевказаного офісу.

У свою чергу, Танцюренко К.О., перебуваючи у м. Херсоні, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 15 серпня 2022 року, умісно, з корисливих мотивів, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій та передбачаючи суспільно небезпечні наслідки, прийняла пропозицію невстановлених представників окупаційної влади країни-агресора та зайняла посаду керівника офісу № 1 філіалу № 4 ТОВ «Комерційного Банку «Міжнародний Розрахунковий Банк», що розташований за адресою: м. Херсон, вул. Суворова, 26.

Перебуваючи на вищевказаній посаді, сповідуючи ідеї проросійської спрямованості, у період часу з 15 серпня по 11 листопада 2022 року (до моменту деокупації м. Херсона), перебуваючи у м. Херсоні, Танцюренко В.О. забезпечила організацію діяльності офісу № 1 філіалу № 4 ТОВ «Комерційного Банку «Міжнародний Розрахунковий Банк» чим реалізувала свій злочинний умісел, направлений на реалізацію та підтримку рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора, що виразилось в організації розрахунково-касових операції як готівкових так безготівкових, фінансового обслуговування незаконно створених на окупованій території підприємств, установ та організацій, у тому числі, які входять у структуру окупаційної адміністрації, з метою інтеграції в російський економічний простір окупованої території м. Херсона Херсонської області.

Обіймаючи посаду керівника офісу № 1 філіалу № 4 ТОВ «Комерційного Банку «Міжнародний Розрахунковий Банк» Танцюренко В.О. здійснювала:

- загальне керівництво вищевказаним офісом банку;
- контроль за діяльністю інших співробітників зазначеного відділення;
- підписання документів від імені керівника вищевказаного незаконного офісу банку, зокрема: розпорядження, накази, договори на обслуговування клієнтів;
- контроль за касою вищевказаного офісу № 1 банку;
- залучення нових клієнтів у вигляді фізичних та юридичних осіб;
- агітацію мешканців м. Херсон до співпраці з окупаційною адміністрацією російської федерації шляхом працевлаштування до офісу № 1 філіалу № 4 ТОВ «Комерційного Банку «Міжнародний Розрахунковий Банк».

Таким чином, громадянка України Танцюренко Катерина Олегівна, 15.10.1985 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, а саме: умисні дії, спрямовані на допомогу державі-агресору (пособництво), збройним формуванням та окупаційній адміністрації держави-агресора, вчинені громадянином України з метою завдання шкоди Україні шляхом: реалізації та підтримки рішень та дій держави-агресора, збройних формувань та окупаційної адміністрації держави-агресора.

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
підполковник юстиції

Артем Миколайович ЧИСТІКОВ

ПОГОДЖУЮ
Прокурор відділу

Херсонської обласної прокуратури Костянтин Миколайович ПОДОЛЯК

Одночасно підозрюваному Танцюренко К.О. роз'яснені права підозрюваної, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з дотриманням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою

нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____)
Захисник _____)

«___» годин «___» хвилин «___» _____ 20__ року.

Повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
підполковник юстиції

Артем ЧИСТІКОВ